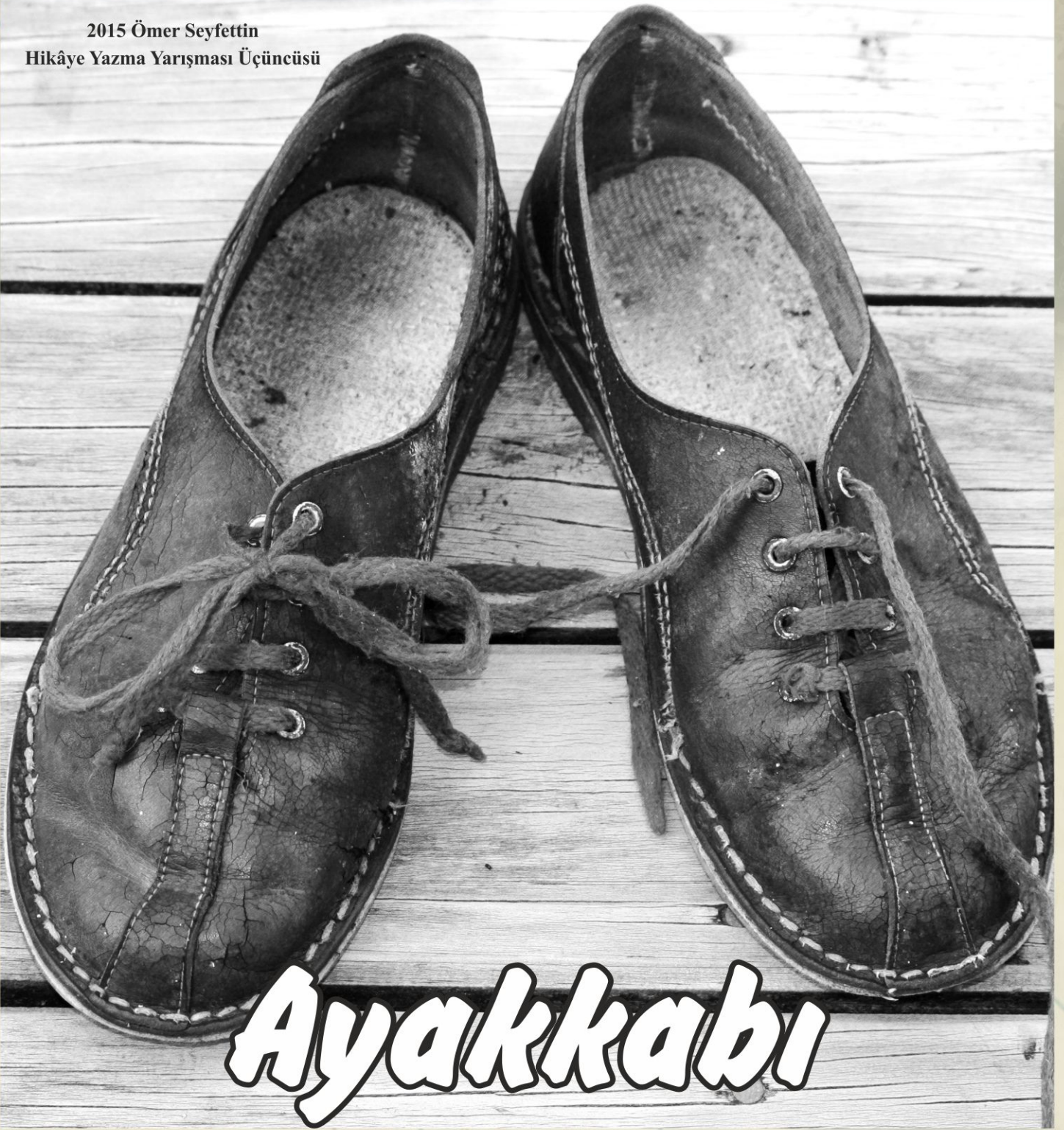

2015 Ömer Seyfettin
Hikâye Yazma Yarışması Üçüncüsü

Ayakkabı

Derinden gelen uğultu gittikçe belirginleşti. Yavaş yavaş uyandı. Gerinip gözlerini açtı. Az önce rüya sandığı uğultu ve karmaşayı izledi bir süre yatağında.

Kapıya elindeki sopayla vururken aynı zamanda 'Uyan! Uyan! Sahur zamanı!' diye bağırarak nöbetçi öğretmenin sesi, bir anda yataktan fırlayarak aceleyle dolaplarını açıp kapatan, giyinen, bağırışan uyku sersemi onlarca çocuğun sesine karışıyordu.

Her biri dolabında ne bulduysa kat kat üstüne giyiyordu. Hatta çamaşır gününde bir yolunu bulup fazladan

aldığı çarşafı atkı gibi saranlar bile vardı. Kaloriferlerin önüne kurumaları için geceden sıralanmış ayakkabılarını giyenlerin karmaşası bir süre devam etti.

Kış en soğuk yüzünü acımasızca gösteriyor, fırtına, hırsla yataktan pencereyi dövüyordu. Rüzgârın savurduğu kar pencerelere biriktiği gece boyu. Buz tutmuş camlar ve yataktan karmaşaya rağmen derin bir uğultuyu andıran fırtınanın sesi daha yatağından çıkmadan gecenin ayazı olup içini titretti.